

[Lannung.]

og utvetydigt udtrykt gentagne gange, således i en enstemmig vedtaget landsmødedu-talelse for få uger siden. Vi ønsker intet hellere, end at de store atommagter i øst og vest snarest vil nå til en aftale om at ophøre med prøveekspllosioner, og at der i det hele må blive nået til en omfattende nedrustning også med hensyn til atomvåben og de dertil knyttede nødvendige kontrolforanstaltninger.

Dette synspunkt har vi støttet og vil vi fortsat støtte i FN i New York og i Europarådet i Strasbourg, hvis rekommandation nr. 140 om prøveekspllosioner jeg i øvrigt gerne vil benytte lejligheden til at henlede det høje tings opmærksomhed på, og vi vil også støtte dette synspunkt i de andre relevante internationale organisationer, hvor mulighed gives. Heldigvis synes forhandlingerne i nedrustningsudvalget i London nu at indebære konkrete muligheder for betydningsfulde positive resultater. De er i hvert fald, og det på rent realistisk grundlag, mere lovende end på noget tidligere tidspunkt i de senere år.

Det er aldeles indlysende, at vedtagelsen af et kommunistisk dagsordensforslag i det danske folketing med relation til prøveekspllosioner ikke vil tjene noget positivt formål og overhovedet ikke er noget tjenligt middel. Derfor kunne vi ikke stemme for den kommunistiske dagsorden, men vi vil som sagt, når lejlighed gives, med alle tjenlige midler virke i overensstemmelse med vore synspunkter med hensyn til prøveekspllosioner og nedrustningen i det hele.

Aksel Larsen: Jeg bliver nødt til at beslaglægge det høje tings tid for at tale om de problemer, der i det væsentlige berøres af udvalgsbetænkningen. Jeg tillader mig at udtrykke håbet om, at man enten vil lytte til det, jeg siger, eller at man senere i Folketingstidende vil læse min tale. Ikke fordi jeg påstår, at jeg er specielt sagkyndig på disse områder, men jeg har tilladt mig at studere alt det materiale, jeg kunne komme over. Jeg anser det for at være et dybt alvorligt spørgsmål, ikke blot for dette lands befolkning, men for hele menneskeheden, og jeg finder, at det vil være ganske utilladeligt, om ikke det danske folketing alvorligt beskæftiger sig med denne sag.

Jeg kommer med disse bemærkninger også på grund af den behandling, vort dagsordensforslag ved første behandling af konventionen fik. Det blev stemt ned uden debat. Det viste sig, at partierne enten ikke vidste besked eller ikke følte trang til at tage debatten, og regeringen var åbenbart i den samme situation, hvorpå sagen blev negligeret i pressen eller behandlet på den måde, det skete i Politiken, hvor man betegnede det som en kommunistisk fidus og skrev, at kommunisterne skulle ikke have en billig triumf, og at man måtte se, hvad man kunne gøre i anledning af deres overrullende dagsordensforslag. Når jeg foreslog den dagsorden, var det ikke for at lave en fidus, ikke for at få en billig triumf, ikke for at være den, der stiller dagsordensforslag, men det var for at få dette spørgsmål debatteret og overvejet, og jeg skulle inderlig gerne have trukket dagsordensforslaget tilbage, hvis der havde været nogen som helst mulighed for det, under forudsætning af at man fra det øvrige folketings og fra regeringens side havde lovet alvorligt at beskæftige sig med det spørgsmål, dagsordensforslaget rejste.

Hvad angår udvalgets betænkning, ja, så er det allerede sagt, at den i det væsentlige beskæftiger sig med den rådslagning, man har haft med repræsentanter for sundhedsstyrelsen om faren ved radioaktivitet, dels som følge af den fredelige udnyttelse af atomenergien, dels og navnlig som følge af det radioaktive nedfald, der er forbundet med prøvesprængningerne af atom- og brintbomber.

Den konklusion, udvalgets ærede ordfører drager af det, sundhedsstyrelsens repræsentanter har forklaret, er vel heller ikke urigtig: at resultaterne af de hidtidige målinger af øget radioaktivitet ikke kan siges at virke foruroligende. Jeg har ikke selv været med i udvalget — det er ikke alle udvalg, jeg har haft så stor lyst til at være med i, selv om jeg naturligvis gerne ville være med i de udvalg, man ville give mig lejlighed til at komme med i, men jeg beklager meget, at jeg ikke har været med i dette udvalg og deltaget i drøftelserne med sundhedsstyrelsen. Det forekommer mig nemlig, at den måde at besvare spørgsmål på og berolige folk på, som her er anvendt af sundhedsstyrelsens repræsentan-